

Redigering: Danne Sundell

Första Bindefeld-pristagarna utvalda

■ Micael Bindefelds stiftelse delar från och med i år ut pris till minne av Förintelsen. De första stipendiaterna är fotograf Örjan Henriksen för fotoutställningen "Auschwitz KZ I-II". Det andra delas ut till skådespelaren Sara Som-

merfeld och producenten Johan Romin för dokumentärfilmen "Min farmor och Förintelsen".

– Det känns oerhört bra att på detta sätt kunna möjliggöra två projekt som med helt olika tilltal och publik ökar kunskapen om

Förintelsen och dess konsekvenser, säger Stiftelsens ordförande Micael Bindefeld.

Stipendierna delades ut förra veckan på Förintelsens minnesdag den 27 januari av prins Daniel.

FOTO: TT

Sommerfeld, Henriksen och Romin.

FOTO: PRESSBILD

"Field of dogs".

FOTO: PRESSBILD

I klass med Andrej Tarkovskij

"Field of dogs"

Regi: Lech Majewski
(Italien/Polen/Schweiz)

ADAM HAR FÖRLORAT sin hustru och sin bästa vän i en trafikolycka. Själv lever han utan riktning i ett Polen som drabbas av den ena tragedin efter den andra.

I botten i Adams liv finns en brottningskamp med Gud. Han biktar sig i kyrkan, men kan

egentligen inte tro. Gud är bara en fantasi skapad av människor som behöver något att trösta sig med är hans slutsats.

REGISSÖREN Lech Majewski knyter ihop Adam med Dante och låter honom göra en nedstigning i helvetet. För den som är väl bevandrad i "Den gudomliga komedin" finns säkert mycket att läsa in. Även för mig, som inte kan Dante, är det möjligt att tol-

ka mycket av symboliken. Trots allt är Gud närvarande, och filmen blir ett vittnesbörd om hoppet.

Lech Majewski framstår som en arvtogare till den ryske mästerrigissören Andrej Tarkovskij, vars filmer ofta hade ett kristet grundtema och bars av ett rikt bildspråk. Men Lech Majewski har inte riktigt samma säkra handlag och därför blir det inte filmmagi. **JONATAN SVERKER**

Inblick i ett slutet land

"Songs from the north"

Regi: Soon-Mi Yoo

(USA/Sydkorea/Portugal)

NORDKOREA ÄR själva sinnebilderna för ateism. Även om det finns kyrkor i landet förföljs alla troende med stor hängivenhet. Men dokumentärfilmen "Songs from the north" visar hur landet ändå är genomsyrat av en känslösam, kollektiv religiositet.

Filmen är en personlig berättelse om Nordkorea, som sydkoreanskan Soon-Mi Yoo filmat på besök i landet. Fokus är egentligen inte religion, men

den nordkoreanska ideologin genomsyrar hela samhället. Det verkar som om traditionella religioner ersatts av en treenighet bestående av Kim Il-Sung, Kim Jong-Il och Kim Jong-Un.

I NORDKOREA SJUNGER man smäktande kärlekssånger till sina ledare, man längtar efter att få krypa in i Kim Il Sungs varma famn, han är både Fader och Moder. Och människor gråter floder när en ledare dör. Är det äkta känslor? Songs from the north ger ändå en fascinerande inblick i ett slutet land.

JONATAN SVERKER

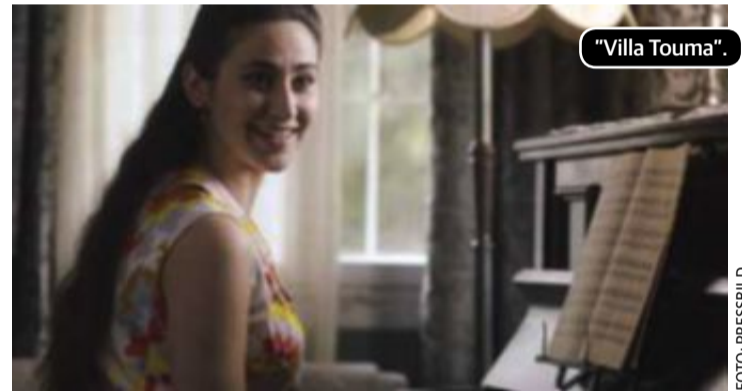

FOTO: PRESSBILD

"Villa Touma".

Männen är bifigurer

"Villa Touma"

Regi: Suha Arraf

(Israel/statslös)

ÅRET ÄR 2001 men i Villa Touma lever man fortfarande i skuggan av sexdagarskriget. I huset på Västbanken finns en spillra kvar av den kristna palestinska aristokratin, tre systor som försöker att bevara traditioner och normer.

När deras brorsdotter Badia flyttar in ska hon formas till en kvinna som kan giftas bort, genom att lära sig franska och kunna spela Chopin på pianot. Badia försöker att anpassa sig, men medan världen omkring

dem flyter förbi står tiden stilla i huset.

Det är en berättelse som berör konflikten mellan Israel och Palestina, men som samtidigt skulle kunna utspelas i nästan vilket land som helst i världen. Den handlar i grunden om svårigheten att uthärda stora förändringar, och där heder är det man har kvar när man förlorat allt annat.

DET ÄR EN film där männen bara är bifigurer, vilket är ovanligt. Som berättelse är filmen tidvis väl långsam, men den ger inblick i en palestinsk värld som sällan skildras.

JONATAN SVERKER

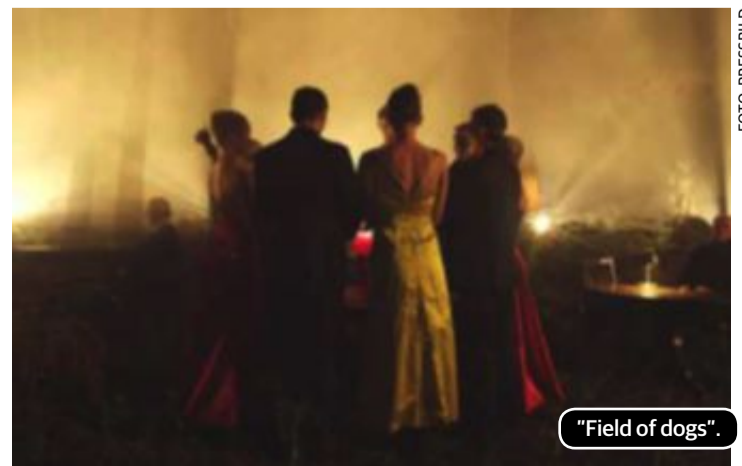

FOTO: PRESSBILD

"Field of dogs".